— Jenő Pelbárt: Bookreview: Dirk Fehse & Jozef Grego: Revision of the genus TRIVELLONA Iredale, 1931 — (Mollusca: Gastropoda: Triviidae) Allied Cowries. Contribution to the knowledge of TRIVIIDAE

BOOK REVIEW/KÖNYVISMERTETÉS

Dirk Fehse & Jozef Grego:

Revision of the genus TRIVELLONA
Iredale, 1931
(Mollusca: Gastropoda: Triviidae).
ALLIED COWRIES
Contribution to the knowledge of TRIVIIDAE

Az angol nyelvű könyvben a *Trivellona Iredale, 1931* génuszba tartozó fajok rendszertani revíziójának vizsgálati eredményeit közlik a szerzők. A Fehse – Grego szerzőpáros több évig tartó munkával tudományos revízió alá vette a Trivellona génuszba sorolt 32 ismert recens és fosszílis fajt, és különválasztották a TRIVIIDAE család többi génuszának taxonjaitól.

A revízió során a szakirodalomból ismert, hozzáférhető malakológiai adatok, információk, eredeti leírások és típusanyagok alapos tanulmányozása **5 új faj leírását** eredményezte. Ezek a következők:

Trivellona schilderi (Fehse & Grego, 2004), Trivellona macneili (Fehse & Grego, 2004), Trivellona catei (Fehse & Grego, 2004), Trivellona dolini (Fehse & Grego, 2004), és Trivellona globulus (Fehse & Grego, 2004).

A szerzők a Trivellona génuszba sorolt fajokat a Triviidae család rendszertanilag rokon taxonjaival hasonlították össze és részletes taxonómiai vizsgálat alá vették. A génuszra vonatkozó, minden elérhető malakozoogeográfiai adatot megvizsgáltak és elterjedési térképekre vezettek fel. Több fajnál és formánál a Dolin-nal (2001) feltételezett kizárólagos újkaledóniai endémikusságot nem sikerült bizonyítani, mivel a Fülöp-szigeteki *Aliguay* és *Balicasag* szigeteken talált több mélyvízi forma ezeknek a fajoknak az eddig feltételezettnél sokkal szélesebb körű elterjedését bizonyította. A vizsgálatok ugyanezt az eredményt hozták a *Trivellona eos* (Roberts, 1913) és a *Trivellona opalina* (Kuroda & Cate in Cate, 1979) esetében is, amelyeknek elterjedési adatai eddig csak Japánból voltak ismertek. Ezeknek a fajoknak a formáit szintén kimutatták a Fülöp-szigeteki mélyvizekből származó tengeri anyagban.

A revízió során a szerzők nem találtak elég olyan különbséget – ami az elkülönítést indokolná – az Ausztrál miocén génusz Nototrivia Schilder, 1932 és a Trivellona génusz között, ezért a Nototriviát szinonimaként kezelik. Az ausztráliai / új-zélandi Willungia Powell, 1938 génuszt mint a Triviella Jousseaume, 1884 génusz junior szinonimáját azonosították, és ennek indokait részletesen közlik is.

A recens fajok hitelességét a szerzők morfometriai tanulmánnyal erősítették meg.

Ajánljuk ezt a Trivellona génusz revíziót mindazoknak a figyelmébe, akik valamilyen szinten foglalkoznak a Triviidae család génuszainak tanulmányozásával. A gyűjtők és érdeklődők számára is hasznos eligazítást és segítséget nyújt ennek a – taxonómiailag meglehetősen bonyolult – tengeri csigacsaládnak a jobb megismeréséhez és rokonsági kapcsolatainak a megértéséhez.

Angol nyelvű könyv, magyar, angol, német, francia, japán, orosz nyelvű összefoglalókkal.

160 oldal, 31 színes tábla + 4 színes appendix tábla, 33 elterjedési térkép, 3 fekete-fehér és 6 színes magyarázó ábra, 6 színes fénykép, keménytáblás kötés. GRAFON Kiadó.

Megrendelhető: grafon@t-online.hu